

ת"ד 13309/02/20 - מדינת ישראל נגד עפר אפרים ליכטר

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

ת"ד 13309-02-20 מדינת ישראל נ' ליכטר
תיק חיצוני: 451959/2019

בפני כבוד השופטת שרית קריספין
מאשימה מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד פנדו
נגד
נאשם עפר אפרים ליכטר ע"י ב"כ עו"ד אשר

פסק דין

הנאשם זכאי מחמת הספק

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו גרם תאונת דרכים ונזק, בגין אי ציות לתמרור 302 ונהיגה בקלות ראש, עבירה על תקנה 64(ד) לתקנות התעבורה, בקשר עם סעיפים 62(2) ו-38(2) לפקודת התעבורה.

על פי עובדות כתב האישום, הרי שביום 15.10.19, בשעה 18:00 לערך, נהג הנאשם ברכב בתל אביב, ברחוב זילברמן, מכיוון מזרח לכיוון מערב ובהגיעו לצומת עם רחוב סעדיה גאון, לא ציית לתמרור 302, המוצב בכיוון נסיעתו, נכנס לצומת מבלי לתת זכות קדימה לרוכב קטנוע שנסע אותה עת ברחוב סעדיה גאון, מכיוון דרום לכיוון צפון ומשמאל לימין כיוון נסיעת הנאשם, חסם דרכו ושני כלי הרכב התנגשו.

כתוצאה מהתאונה, נחבל בגופו הרוכב המעורב וניזוקו כלי הרכב המעורבים.

הנאשם כפר במיוחס לו בכתב האישום.

פרשת התביעה

מטעם המאשימה, העידו העדים הבאים:

עד תביעה מספר 1 גבריאל אלגלי, הרוכב המעורב

עד תביעה מספר 2 - רס"ר דני דוידוביץ', בוחן תאונות דרכים, מטעמו הוגשו המסמכים הבאים: לוח תצלומים - ת/1, תרשים - ת/2, הודעת נאשם מיום 06.11.2019 - ת/3, מזכר מיום 23.10.2019 - ת/4, מזכר מיום 24.10.2019 - ת/5, דוח פעולה - ת/6, סקיצה - ת/7, הודעת נאשם מיום 22.10.2019 - ת/8.

כמו כן הוגשו בהסכמה תעודות רפואיות, שסומנו **ת/9**.

להלן גרסת המאשימה, כעולה מכתב האישום, עדותם של עדי התביעה והראיות שהוגשו:

עד תביעה מספר 1, העיד כי נסע ברחוב סעדיה גאון ובהגיעו לצומת האמור, חסם הנאשם, לפתע, את נתיב נסיעתו, הוא בלם, עם שני הבלמים, אך פגע בכנף הרכב ונפל מהקטנוע. העד העריך את המרחק מרכב הנאשם, בעת שהבחין בו לראשונה, בשני מטרים לערך. עוד ציין העד, כי שדה הראיה בכיוון נסיעת הנאשם היה חסום והיה עליו לגלוש לאט יותר לצומת.

עד תביעה מספר 2 הגיע למקום התאונה חמישה ימים לאחר האירוע, קבע את שדה ראייה בכיוון נסיעת הנאשם, שרטט סקיצה וערך תרשים של הצומת וכן, ניסה לאתר מצלמות במקום, ללא הצלחה.

העד קבע כי שדה הראיה מקו הצומת שמאלה, הוא 20 מטרים ואילו מקו כלי הרכב החונים, הוא 80 מטרים. העד הוסיף וקבע, כי מכיון נסיעת המעורב, שדה הראיה אף הוא 80 מטרים, לעבר הצומת.

העד נחקר והשיב כי לא ערך דו"ח בוחן, כיוון שלא יצא לתאונה בזמן אמת ולכן גם לא בדק את רכב הנאשם.

העד נשאל לגבי ראיות אובייקטיביות בתיק והשיב כי היה מגע בין כלי הרכב, אך באשר למיקום המגע, הסכים כי יש מחלוקת בין הנאשם למעורב, אך טען, כי אם היה יודע כי גרסת המעורב היא שפגע בדופן שמאל של רכב הנאשם, היה הדבר מחזק עוד יותר את מסקנתו, לפיה, רכב הנאשם בלט לתוך הצומת וחסם את נתיב נסיעת המעורב.

העד נשאל והשיב כי ביצע את ניסוי שדה הראיה בעמידה ולא מתוך רכב והיום, היה פועל אחרת.

העד סהביר כי ביצע את המדידות באמצעות גלגלת בוחנים, גם אם לא ציין זאת ונימק עובדה זו, בחוסר ניסיונו כבוחן מתחיל, באותה תקופה.

העד הסביר, כי הנאשם יכול היה למנוע את התאונה, אם היה מבחין במעורב ממרחק של 20 מטרים ומגיב בהתאם.

בהודעתו מיום 22.10.19, מסר הנאשם כי בהגיעו לצומת האמור, עצר את הרכב בקו העצירה, גלש מעט קדימה, עצר שוב ובהיותו בעצירה מלאה, הגיע המעורב, פגע באזור לוחית הרישוי הקדמית של הרכב ונפל לכביש.

הנאשם השיב כי הבחין במעורב לראשונה ממרחק של 2-3 מטרים מהצומת.

בהודעתו מיום 6.11.19, מסר הנאשם כי עצר בקו העצירה, התקדם מעט, עצר שוב בקו כלי הרכב החונים, תוך התייחסות לרכב מסוג מיצובישי אוטלנדר שחנה בחנית נכים המסומנת בסמוך לצומת ואז הגיע הרכב ופגע בו.

הנאשם נשאל אם בלט לתוך הצומת וחסם את דרכו של המעורב והשיב כי ייתכן ואינו זוכר, אך אם כן, בלט בכ-20 ס"מ בלבד והאחריות לתאונה היא של המעורב, שצריך היה להבחין בו.

פרשת ההגנה

מטעם ההגנה, העידו הנאשם ובנו, יהלי ליכטר.

על פי עדות הנאשם, בהגיעו לצומת שבנדון, עצר בקו העצירה, הבחין ברכב מסוג מיצובישי אוטולנדר שעמד בחנית נכים משמאלו, התקדם מעט על מנת שלפר את שדה הראיה שלו, עצר שוב ובהיותו בעמידה, הגיע המעורב ופגע בלוחית הרישוי הקדמית של הרכב. הנאשם והנסועים ברכב יצאו לבדוק את שלומו של המעורב ולהושיט לו עזרה ולטענת הנאשם, בשלב זה, אמר לו המעורב "לא שמתי לב".

הנאשם טען כי בפעם השניה, נחקר על ידי יחוקר ש"הכניס מילים לפיו" ודרש ממנו להניח הנחות לגבי האירוע.

הנאשם נחקר והשיב כי המעורב סטה ונסע לעברו ממרכז הנייב.

הנאשם נשאל והשיב כי אף שבלט לתוך הנייב, היה למעורב מספיק מקום לעקוף אותו.

באשר לגרסתו במשטרה, שב הנאשם וטען כי החקירה הייתה מאוד לא נעימה והחוקר הכניס מילים לפיו וחזר על המילה "ייתכן" ולכן, עשה בה גם הנאשם שימוש, אך שב וטען כי בזמן הפגיעה, רכבו היה בעצירה והמעורב סטה לעברו.

הנאשם העריך את מהירות נסיעת המעורב ב-30/40 קמ"ש.

בנו של הנאשם העיד כי ישב לצד אביו ברכב ובהגיעם לצומת, עצר הנאשם עצירה מלאה בגלל התמרור ולאחר מכן, בשל מגבלת שדה ראייה בשל כלי רכב חונים, החל לגלוש קדימה, עצר שוב, המתין שכלי רכב יעברו ואז הגיע המעורב ופגע בחזית הרכב, באזור לוחית הרישוי. בשלב זה, יצאו הנאשם והנסועים מהרכב, בדקו את שלומו של המעורב והנאשם החליף עמו פרטים.

העד נשאל והשיב כי המעורב נסע במהירות יחסית וכי הרכב עמד כך שעניניהם היו בקו כלי הרכב החונים והרכב מעט קדימה, אך הדבר לא מנע מכלי רכב אחרים לעבור בכביש.

דין והכרעה

לאחר שבחנתי ראיות הצדדים, שמעתי העדויות והסיכומים, אני קובעת כי המאשימה לא הצליחה להוכיח, ברמה הנדרשת במשפט פלילי, כי הנאשם אחראי לגרם תאונת הדרכים שבנדון.

מדובר בגרסה מול גרסה ובהעדר ממצאים אובייקטיביים כלשהם, לא מצאתי כי יש ליתן עדיפות לגרסת המאשימה, על פני זו של ההגנה וככל שרכב הנאשם אכן היה בעצירה בעת התאונה, תוך שהוא בולט באופן מינימלי לתוך נתיב הנסיעה, כנטען, הרי שלא הייתה מניעה, לכאורה, כי המעורב ימשיך בנסיעה בכביש ויחלוף על פני רכב הנאשם ואין מקום לשלול את גרסת הנאשם, לפיה, המעורב הוא שסטה לעברו ופגע ברכבו.

ממצאי הבוחן, עד תביעה 2 בכל הנוגע לקביעת שדה הראיה במקום, לא נעשו על פי ההנחיות המשטרתיות, שכן, לא נעשו באמצעות רכב הנאשם או רכב זהה ככל שניתן, אלא בעמידה וכמו כן, הבוחן לא היה ער כלל לגרסת המעורב באשר למיקום הפגיעה ברכב, בטרם הסיק את מסקנותיו בתיק.

גרסתו של הנאשם הייתה עקבית ואמינה ונתמכה בעדותו של בנו, שעשה אף הוא רושם אמין בבית המשפט.

לאור כל האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם מהעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתן היום, ו' אדר תשפ"א, 18 פברואר 2021, במעמד
הצדדים.